

ция. Последствията сж: на първо мѣсто бързото западане на примигизнитѣ поминъци, на занаятитѣ въ голѣмитѣ македонски градове, влошаване положението на еснафството; на второ мѣсто, послѣдва и едно чувствително влошаване и на тѣй непоносимото положение на чифлигарското население. Последното прѣзъ 1908 г. съставлява повече отъ 50% отъ цѣлото българско селско население въ Македония. То е, при това, селското население, което живѣе въ най-плодороднитѣ долини и полета, земи, които винаги сж били прицѣлна точка на завоевателитѣ и постепенно сж минавали въ тѣхно владѣние — по законодателенъ или пѣкъ чисто насилнически редъ. Това население при турския режимъ бѣ истинско робско въ Македония. Чифлигаритѣ можеха да бждатъ господари само на една малка частъ отъ труда си. Земята, що обработваха, жилищата, въ които живѣеха, сѣмето, което засѣваха — всичко това бѣ собственост на голѣмия землевладѣлецъ бегъ и сръдство за пълното подчинение на поменатитѣ чифлигари. Това подчинение обикновено огиваше до тая, че не само сѣмейната честъ, но и живота на чифлигарина бѣ играчка въ ржцѣтъ на бега. Откриването на вжтрѣшния пазаръ, улесняването търговията и износа съ земледѣлски продукти увеличи жаждата у голѣмитѣ землевладѣлци турци за трупане пари, привлече една голѣма частъ отъ тия землевладѣлци въ градоветѣ и разви у тѣхъ стремлението къмъ разкошъ и разточителенъ животъ. Всичко това идѣше само да засили експлоатацията надъ чифлигаритѣ, експлоатация нестѣснявана освѣнъ отъ разтегливитѣ рамки на обичайното право и широко насърчавана отъ самата властъ.

Самиятъ хамидовски режимъ води неизбежно къмъ едно растяще и чувствително влошаване на икономическото положение на всички производителни слоеве на народа, къмъ засилването на смъществуващата експлоатация и тирания въвъ всичкитѣ ѣ форми.

Хамидовската политика бѣ една силна реакция сръщу засилването се младотурско движение на чело съ Мидхадъ паша. Слѣдъ като бѣ принуденъ да направи такъва голѣма отстъпка на това движение, каквато бѣ свикването на тѣй наречения еветчийски парламентъ прѣзъ мартъ 1877 година, Абдулъ Хамидъ започна една рѣзко противоположна поли-